

Bilag 2.Københavns Magistrats
3. Afdeling.

Den 30. Oktober 1917.

I Skrivelse af 25. August d. A. har det høje Ministerium udbedt sig Magistratens Ytringer over et i Afskrift fremsendt Andragende fra Dansk Kvinde-samfund og danske Kvinders Nationalraad om, at de Understøttelser, der i Henhold til Lov Nr. 124 af 29. April 1913 ydes Enkers Børn, maa blive forhøjet i Lighed med den Forhøjelse, som i Henhold til Lov Nr. 115 af 9. Marts d. A. er sket vedrørende Bidraget til Børn, født udenfor Ægteskab.

Saaledes foranlediget skal man tjenstligst tillade sig at udtale, at Magistraten kun kan anbefale et Forslag, der gaar ud paa at forhøje Understøttelsen til Enkers Børn, saaledes at Grundbeløbet i hvert Fald bliver lige med Bidragene til Børn, født udenfor Ægteskab, saa meget mere som Magistraten ikke kan se nogen afgørende Grund for, at de førstnævnte Børn skulde trænge mindre til Understøttelse end de sidstnævnte, og man har da heller ikke i Lovens Motiver fundet nogen Begrundelse i saa Henseende.

Som midlertidig Foranstaltning har Magistraten ogsaa siden 1. Januar f. A. i Henhold til Dyrtidslovens Bestemmelser fundet sig foranlediget til at udbetale samtlige Enker, der her i Staden nyder Enkebørnsunderstøttelse, en Dyrtidshjælp, der udgør 50 pCt. af deres Understøttelse.

Medens der herefter i nogen Grad er hjulpet paa de Enkers Forhold, der har opnaaet Enkebørnsunderstøttelse, er der imidlertid et andet Punkt, paa hvilket man som allerede fremhævet i Skrivelse herfra af 9. Juni f. A. ikke har været i Stand til at lindre Dyrtidens Virkninger, nemlig med Hensyn til de i Loven fastsatte Trangsrænsebestemmelser, som man i denne Forbindelse skal tillade sig paany at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa.

Efter den Anledning, som Ministeriets Skrivelse dertil har givet, har Magistraten indhentet Oplysninger fra de her i Byen værende Korporationer af kvindelige Arbejdere om den Stigning i disses Lønforhold, der er foregaaet siden 1. Januar 1914, hvoraf det fremgaar, at Lønstigningerne i de forskellige Fag varierer fra 25 pCt. til 50 pCt., snart fremtrædende som en almindelig Lønforbedring, snart som et Dyrtidstillæg med særlige Tillæg efter Antallet af uforsørgede Børn, dog med stærkest Stigning for de laveste Lønninger, saaledes at de lavest lønnede Tekstilarbejdere endog har faaet Løntillæg svarende til 63,3 pCt. af Begyndelseslønnen.

Lønstigningen har imidlertid ikke holdt Trit med Prisstigningen paa Livsfornödenhederne, og det kan sikkert hævdes, at den økonomiske Evne ikke ved Lønstigningen er blevet bedre end før Krigen, og der er derved, at der i Enkebørnsunderstøttelsesloven er fastsat en Maksimumsindtægtsgrænse, sket en meget følelig Forskydning til Ugunst for de Enker, der nu skal gøre Brug af Loven, men som ved Lønsatsernes Stigning er kommet over Trangsrænsen, uagtet de i økonomisk Henseende i Virkeligheden staar under det Niveau, som ved Lovens Ikrafttræden vilde berettigede vedkommende til at oppebære Enkebørnsunderstøttelse.

Medens en Enke, hvis hun har opnaaet Enkebørnsunderstøttelse før Krigen, nu baade oppebærer Enkebørnsunderstøttelse + 50 pCt. hertil i Dyrtids-